

Lege nr. 418 din 18 octombrie 2004 privind statutul profesional specific al medicului de medicina a muncii

Publicata in Monitorul Oficial, Partea I nr. 998 din 29 octombrie 2004

CAPITOLUL I

Statutul profesional specific al medicului de medicina a muncii

SECTIUNEA 1

Dispozitii generale

Art. 1 - Functia de medic de medicina a muncii este exercitata numai de medicul specialist sau primar de medicina a muncii, cu drept de libera practica.

Art. 2. - Medicul de medicina a muncii este pregatit prin rezidentiat, prin parcurgerea unui program complet in pregatirea de specialitate, aprobat de Ministerul Sanatatii si Colegiul Medicilor din Romania si confirmat prin promovarea examenului de specialitate. SECTIUNEA a 2-a Ocuparea postului si angajarea medicului de medicina a muncii

Art. 3. - Medicul de medicina a muncii poate ocupa un post in sectorul public si/sau privat, conform pregatirii sale.

Art. 4. - In sectorul public, ocuparea posturilor de medicina a muncii se face prin concurs, conform reglementarilor emise de Ministerul Sanatatii.

Art. 5. - In sectorul privat, angajarea medicului de medicina a muncii se face pe baza unui contract individual incheiat intre medic si angajator.

SECTIUNEA a 3-a Atributii specifice medicului de medicina a muncii

Art. 6. - Medicul specialist de medicina a muncii este principalul consilier al angajatorului si al reprezentantilor angajatilor in probleme de promovare a sanatatii in munca si in imbunatatirea mediului de munca din punct de vedere al sanatatii in munca.

Art. 7. - Medicul de medicina a muncii identifica factorii de risc si participa la actiunile de evaluare a acestora prin urmatoarele actiuni principale:

a) recomanda investigatiile adecvate necesare pentru a stabili diagnosticul bolilor profesionale si/sau al celor legate de profesie;

b) stabileste diagnosticul bolilor profesionale si al celor legate de profesie;

c) colaboreaza cu specialisti din alte domenii in stabilirea diagnosticului bolilor profesionale.

Art. 8. - Medicul de medicina a muncii supravegheaza sanatatea angajatilor pe baza prevederilor legale si a riscurilor profesionale pentru sanatatea angajatilor, respectand principiile de etica, astfel:

a) efectueaza examinari medicale la incadrarea in munca, de adaptare, periodice, la reluarea muncii si la incetarea activitatii profesionale in respectivul loc de munca;

b) coordoneaza monitorizarea biologica a expunerii profesionale si a efectelor biologice consecutive expunerii, dupa o prealabila selectie a celor mai adecvate teste, pe baza parametrilor de sensibilitate, specificitate si a valorii lor predictive;

c) tine evidenta si supravegheaza bolile profesionale, bolile legate de profesie si supravegheaza bolile cronice in relatie cu munca;

d) declara cazurile de boli profesionale, conform metodologiei aprobate de Ministerul Sanatatii;

e) inregistreaza bolile legate de profesie, conform metodologiei elaborate de Ministerul Sanatatii; f) stabileste aptitudinea in munca, cu ocazia oricarei examinari medicale.

Art. 9. - Medicul de medicina a muncii organizeaza supravegherea starii de sanatate a angajatilor, concordant cu particularitatile expunerii la factorii de risc. In acest scop, medicul de medicina a muncii:

a) participa la evaluarea riscurilor privind bolile profesionale si bolile legate de profesie;

b) viziteaza locurile de munca pe care le are in supraveghere.

Art. 10. - Medicul de medicina a muncii organizeaza primul ajutor si tratamentul de urgenta si instruieste angajatii cu privire la aplicarea metodelor accesibile lor de prim ajutor si a procedurilor de urgenta, daca are competenta in acest sens.

Art. 11. - Medicul de medicina a muncii face recomandari privind organizarea muncii, amenajarea ergonomica a locului de munca, utilizarea in conditii de securitate a substantelor folosite in procesul muncii, precum si repartizarea sarcinilor de munca, tinand seama de capacitatea si aptitudinile angajatilor de a le executa.

Art. 12. - In cadrul comitetului de sanatate si securitate in munca, medicul de medicina a muncii participa la stabilirea programelor de sanatate la locul de munca, prin urmatoarele actiuni:

- a) consiliaza reprezentantii angajatorului si ai angajatilor asupra programelor de sanatate si securitate in munca;
- b) recomanda consultarea sistematica cu reprezentantii angajatilor in probleme de medicina si sociologie a muncii;
- c) consiliaza asupra modului de alegere si definire a programelor de sanatate, securitate si de mediu, care se vor realiza de catre angajator;
- d) coordoneaza discutiile privind sanatatea in munca astfel incat sa conduca la un acord de opinii intre angajator si reprezentantii angajatilor;
- e) consiliaza asupra mijloacelor de monitorizare si de evaluare a programelor de sanatate adaptate la locul de munca.

Art. 13. - Medicul de medicina a muncii evalueaza aptitudinea pentru munca in relatie cu starea de sanatate si promoveaza adaptarea muncii la posibilitatile angajatilor, asigurand:

- a) evaluarea handicapului in relatie cu munca;
- b) managementul clinic in procesul de recuperare a capacitatii de munca;
- c) aplicarea principiilor ergonomiei in procesul de reabilitare;
- d) colaborarea cu specialistul in psihologia muncii in vederea reabilitarii angajatilor cu probleme de sanatate mentala datorate unor factori aferenti procesului muncii si relatiilor interumane de la locul de munca;

e) masurile adecvate privind sanatatea si securitatea in munca a angajatilor cu probleme speciale legate de utilizarea de droguri si consumul de alcool;

f) consilierea in probleme de reabilitare si reangajare;

g) consilierea cu privire la mentinerea in munca a angajatilor varstnici si a celor cu dizabilitati; h) promovarea capacitatii de munca, a sanatatii, indemnarii si antrenamentului in relatie cu cerintele muncii.

Art. 14. - Medicul de medicina a muncii consiliaza angajatorul asupra unei bune adaptari a muncii la posibilitatile angajatului in circumstantele speciale ale unor grupuri vulnerabile: femei gravide, mame in perioada de alaptare, adolescenti, varstnici si persoane cu handicap.

Art. 15. - Medicul de medicina a muncii intocmeste rapoarte cat mai precise si mai complete catre angajator, angajati si autoritatile competente, conform legii.

Art. 16. - Medicul de medicina a muncii poate contribui prin activitatea sa la cunoasterea stiintifica in domeniul sanatatii in munca, respectand principiile etice aplicate in cercetarea medicala.

Art. 17. - Medicul de medicina a muncii asigura managementul serviciilor medicale de medicina a muncii, astfel:

- a) evalueaza prioritatile de actiune in domeniul sanatatii in munca;
- b) evalueaza calitatea serviciilor, promovand auditul cu privire la ingrijirile de sanatate in munca;
- c) pastreaza datele medicale ale serviciului sub stricta confidentialitate;
- d) concepe un program de instruire pentru personalul angajat in serviciile de medicina a muncii si de sanatate si securitate in munca.

Art. 18. - Activitatea medicului de medicina a muncii in cadrul unui serviciu medical de medicina a muncii include urmatoarele aspecte:

- a) conducerea echipei;
- b) recomandari asupra implicarii altor specialisti in evaluarea riscurilor;
- c) coordonarea supravegherii starii de sanatate si a monitorizarii biologice in relatie cu mediul de munca si alti factori de risc evaluati;
- d) promovarea activitatii stiintifice multidisciplinare pe baza datelor colectate cu privire la expunerea la factori de risc profesionali.

SECTIUNEA a 4-a Drepturile medicului de medicina a muncii

Art. 19. - Medicul de medicina a muncii are dreptul la toate facilitatile pe care angajatorul le pune la dispozitie angajatilor.

Art. 20. - Medicul de medicina a muncii are dreptul sa beneficieze de toate posibilitatile care ii asigura accesul la perfectionarea profesionala prin sistemul de pregatire continua.

Art. 21. - Salariul medicului de medicina a muncii se stabileste prin negociere intre acesta si angajator, cu respectarea nivelurilor minime prevazute de reglementarile legale in vigoare.

Art. 22. - Medicul de medicina a muncii are dreptul la concediu de odihna anual platit, concedii de

boala, concedii de maternitate, pensie si alte drepturi de asistenta sociala, prevazute de legislatia in domeniu.

Art. 23. - Medicul de medicina a muncii are acces in toate sectiile, la toate procesele tehnologice, precum si la datele privitoare la compozitia unor materii si materiale utilizate in procesul muncii, sub rezerva confidentialitatii acestor date.

Art. 24. - Medicul de medicina a muncii este membru al Colegiului Medicilor din Romania si beneficiaza de protectia si facilitatile pe care acesta le pune la dispozitie membrilor sai.

Art. 25. - Medicul de medicina a muncii colaboreaza cu specialistii de medicina a muncii atat din unitati medicale, cat si din alte unitati in probleme metodologice, tehnice si de investigatie stiintifica.

Art. 26. - Medicul de medicina a muncii care ocupa functii in institutii care nu furnizeaza servicii medicale are atributii specifice domeniului de activitate stabilite conform legii.

SECTIUNEA a 5-a Relatiile medicului de medicina a muncii cu angajatorul

Art. 27. - Potrivit prevederilor conventiilor si recomandarii Organizatiei Internationale a Muncii, medicul de medicina a muncii isi va desfasura activitatea fara vreo ingerinta in ceea ce priveste aplicarea cunostintelor sale si nu i se poate cere sa verifice veridicitatea lipsei de la serviciu a angajatilor pe motive de imbolnavire.

Art. 28. - Medicul de medicina a muncii este subordonat angajatorului pe linie administrativa, iar activitatea sa este in concordanta cu principiile de etica si deontologie medicala. Medicul de medicina a muncii apara interesele unitatii, ale angajatilor si nu i se poate cere sa foloseasca concluziile medicale in scopuri care prejudiciaza angajatul.

Art. 29. - Medicul de medicina a muncii colaboreaza cu angajatorul, reprezentantii angajatilor si comitetul de sanatate si securitate in munca, al carui membru de drept este, in toate cazurile in care starea de sanatate a angajatului impune schimbarea locului de munca, a felului muncii ori adoptarea unor alte solutii.

SECTIUNEA a 6-a Principii de etica si deontologie in practica medicinei muncii

Art. 30. - Prin intreaga sa activitate medicul de medicina a muncii promoveaza sanatatea, bunastarea si securitatea angajatilor la nivel individual si colectiv si contribuie la sanatatea mediului si a comunitatii.

Art. 31. - Activitatea medicului de medicina a muncii se desfasoara in conformitate cu cele mai inalte standarde profesionale, prin respectarea demnitatii umane si promovarea celor mai inalte principii etice in cadrul politicilor si programelor de sanatate in munca.

Art. 32. - In exercitarea atributiilor sale medicul de medicina a muncii este total independent profesional, dovedind integritate si impartialitate. Medicul de medicina a muncii adopta o relatie bazata pe incredere, confidentialitate si echitate cu persoanele carora le furnizeaza servicii medicale de sanatate si securitate in munca.

Art. 33. - Medicul de medicina a muncii respecta secretul profesional promovat prin codul deontologic medical. Rezultatele examenilor medicale efectuate angajatilor se comunica angajatorilor numai in termeni de aptitudine sau inaptitudine, exceptandu-se cazurile prevazute de lege, respectiv declararea accidentelor de munca si a bolilor infectioase si parazitare cu risc de transmitere in colectivitate.

Art. 34. - Orice document medical in care sunt cuprinse date clinice, rezultate ale unor investigatii si/sau concluzii diagnostice, inclusiv certificatul medical de incapacitate temporara de munca, se va inmana numai angajatului in cauza.

Art. 35. - Fisierul medical va fi inaccesibil altor persoane, cu exceptia celor care reprezinta autoritatea medicala. Medicul de familie poate obtine unele date considerate ca necesare de catre medicul de medicina a muncii in domeniul ingrijirilor primare de sanatate.

Art. 36. - In situatia in care starea de sanatate a unui angajat si felul muncii pe care o presteaza pot sa puna in pericol siguranta celorlalti participanti in procesul muncii, angajatul si angajatorul sunt informati asupra situatiei. In cazul unei situatii particulare de risc, angajatorul si autoritatile competente sunt informate asupra masurilor necesare pentru protejarea celorlalti angajati.

Art. 37. - Rezultatele examenilor medicale vor fi explicate clar angajatilor. Acestia trebuie sa fie informati asupra eventualelor schimbari in starea de sanatate si in aptitudinea de munca survenite pe parcursul procesului muncii.

Art. 38. - Medicul de medicina a muncii este obligat sa pastreze informatiile confidentiale privind activitatea angajatorului. In eventualitatea in care dezvaluirea acestora este absolut necesara, aceasta se va face numai cu acordul prealabil al autoritatilor competente si in conformitate cu reglementarile legale in vigoare.

Art. 39. - Litigiile sau abaterile de la etica profesionala ale medicului de medicina a muncii sunt supuse analizei Colegiului Medicilor din Romania, respectiv Comisiei de medicina muncii. Savarsirea unor

abateri de catre medicul de medicina a muncii atrage, dupa caz, raspunderea disciplinara, contraventionala sau penala, conform legislatiei in vigoare.

Art. 40. - Medicul de medicina a muncii contracteaza o asigurare de raspundere civila pentru greseli in activitatea medicala, potrivit legii.

CAPITOLUL II Organizarea serviciilor medicale de medicina a muncii

Art. 41. - In centrele universitare medicale activitatea de medicina a muncii este coordonata si indrumata din punct de vedere stiintific, profesional si metodologic de catre seful clinicii de medicina muncii si boli profesionale, care se numeste prin ordin al ministrului sanatatii, coordonator zonal.

Art. 42. - Competentele si atributiile coordonatorului zonal in medicina muncii si boli profesionale, precum si arondarea judetelor pe centre universitare medicale se stabilesc prin ordin al ministrului sanatatii.

Art. 43. - (1) In orasele resedinta de judet se organizeaza sectii sau compartimente de medicina a muncii si boli profesionale, in functie de datele de morbiditate si mortalitate prin boli profesionale si ale expunerii la factorii de risc profesionali, la propunerea directiilor de sanatate publica si cu aprobarea Ministerului Sanatatii. (2) Sectiile si compartimentele de medicina a muncii si boli profesionale prevazute la alin. (1) se afla in subordinea spitalelor.

Art. 44. - Serviciile de medicina a muncii sunt furnizate si de cabinetele medicale organizate conform legii si de cabinetele de medicina muncii de intreprindere organizate de catre angajator.

Art. 45. - Modul de organizare, functionare si incadrare cu personal a serviciilor medicale de medicina a muncii este stabilit prin norme elaborate de Ministerul Sanatatii.

CAPITOLUL III Dispozitii finale

Art. 46. - (1) Postul de medic de medicina a muncii poate fi ocupat prin concurs, organizat in conditiile legii, si de catre medicul specialist care are competenta in medicina de intreprindere, pana la data de 31 decembrie 2007. Acesta are obligatia de a efectua stagiul de pregatire in cea de-a doua specialitate de medicina a muncii si de a promova examenul de specialist in medicina a muncii, pana la data mentionata, in caz contrar nemaiputand fi mentinut in post.

(2) Numarul posturilor de medic de medicina a muncii si distributia teritoriala a acestor posturi se aproba de catre ministrul sanatatii, la propunerea directiilor de sanatate publica judetene si a municipiului Bucuresti.

Art. 47. - In termen de 90 de zile de la intrarea in vigoare a prezentei legi, Ministerul Sanatatii si Ministerul Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei vor elabora norme metodologice de aplicare. Aceasta lege a fost adoptata de Parlamentul Romaniei, cu respectarea prevederilor art. 75 si ale art. 76 alin.

(1) din Constitutia Romaniei, republicata.

PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTATILOR p.

PRESEDINTELE SENATULUI,

VALER DORNEANU MARIN DINU

Bucuresti, 18 octombrie 2004.Nr. 418.